

Baggrunden for bestemmelsen er, at indrejsebetin- gelserne i Schengenkonventionens artikel 5 knytter sig til udlændinges indrejse i Schengenområdet som sådan, altså ved en ydre grænse fra et land, der ikke er tilsluttet Schengen-konventionen. Ved udlændin- ge i konventionens forstand forstås personer, der ikke er statsborgere i en af De Europæiske Fælles- skabers medlemsstater eller et Schengen-land, jf. arti- kel 1. I denne situation er afvisning efter betingel- serne i artikel 5, stk. 1, litra a-e, obligatorisk, jf. dog artikel 5, stk. 2-3.

Schengen-konventionens krav om obligatorisk af- visning ved ydre grænser gælder således ikke perso- ner, der er statsborgere i et Schengen-land, herunder statsborgere i Norge og Island, eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber.

De personer, der er omfattet af den obligatoriske afvisningsbestemmelse i § 28, stk. 2, udgør en del- gruppe af den samlede udlændingegruppe, der er omfattet af den fakultative bestemmelse i § 28, stk. 1.

For så vidt angår afvisning ved de ydre grænser kan i øvrigt henvises til bestemmelserne i Schengen- Håndbogen, der primært knytter sig til konventio- nens artikel 6 om grænsekontrol ved de ydre græn- ser, herunder blandt andet vedrørende underbyg- ning af påberåbte indrejsegrunde, jf. nærmere be- mærkningerne til forslaget § 1, nr. 22.

Efter den foreslåede § 28, stk. 3, 1. pkt., kan en udlænding, der ikke har opholdstilladelse her i lan- det, eller en nordisk statsborger, som ikke har fast bopæl her i landet, afvises ved indrejsen fra et Schengen-land efter bestemmelserne i stk. 1, nr. 1-7, jf. dog stk. 6.

Ved passage af de indre grænser mellem Schen- gen-landene er hovedreglen i konventionens artikel 2, stk. 1, at der ikke skal ske personkontrol, se også bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 22.

Ifølge artikel 2, stk. 2, kan der imidlertid under visse betingelser iværksættes national grænsekontrol ved de indre grænser i et begrænset tidsrum. Betingelserne herfor er, at den offentlige orden eller natio- nale sikkerhed gør kontrollen påkrævet, og at denne først iværksættes efter konsultationer med de øvrige Schengen-lande.

Der vil altså under disse undtagelsesvise omstæn- digheder kunne ske grænsekontrol ved indrejsen fra et Schengen-land, men afvisningsbetingelserne i arti- kel 5, stk. 1, er ikke obligatoriske i denne situation.

Det må på den anden side antages, at det ikke vil stride imod Schengen-konventionen, at der som led i en tilladt grænsekontrol ved en indre grænse, jf. arti- kel 2, stk. 2, kan ske afvisning af en udlænding, der ikke opfylder indrejsebetingelserne.

Afvisning ved indrejsen fra et Schengen-land vil således kunne ske efter de foreslåede bestemmelser i § 28, stk. 1.

Det skal dog understreges, at den foreslåede fa- kultative afvisningsbeføjelse ikke medfører, at der skal ske personkontrol ved de indre grænser, udover i de ekstraordinære situationer, som er anført i kon- ventionens artikel 2, stk. 2.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at der ef- ter den foreslåede § 28, stk. 5, kan ske afvisning efter stk. 1-4 indtil 3 måneder efter indrejsen. § 28, stk. 5, omfatter således såvel de situationer, hvor indrejsen er sket over en ydre grænse, som de situationer, hvor indrejsen er sket over en indre grænse.

Den foreslåede § 28, stk. 3, 2. pkt., medfører, at en nordisk statsborger kun kan afvises efter stk. 1, nr. 2, ved indrejsen fra et Schengen-land, såfremt indrej- sen sker fra et ikke-nordisk land, jf. § 39, stk. 4.

Efter udlændingelovens § 39, stk. 4, er nordiske statsborgere fritaget for forpligtelsen til at være i be- sididelse af pas under ophold her i landet eller ved indrejse fra eller udrejse til et andet nordisk land. § 39, stk. 4, ses ikke at stride imod Schengen-konven- tionen, men alene at medføre en national begunsti- gelse over for de andre nordiske statsborgere, som følger af protokol af 22. maj 1954 vedrørende fritagelse for nordiske statsborgere for at være i besiddelse af pas og opholdstilladelse under ophold i et an- det nordisk land end hjemlandet.

Nordiske statsborgere kan således efter den fore- slåede bestemmelse alene afvises på grund af mang- lende rejslegitimation, såfremt de indrejser fra et ikke-nordisk Schengen-land.

Det skal i denne forbindelse understreges, at ind- drejsekontrollen ved grænser til Schengen-landene kun undtagelsesvis vil finde sted i medfør af konven- tionens artikel 2, stk. 2.

Den foreslåede § 28, stk. 4, medfører, at en udlæn- ding, der ikke er nordisk statsborger og ikke er om- fattet af § 2, stk. 1 eller 2 (EU/EØS-statsborgere eller udlændinge omfattet af EF-reglerne), og som må an- tages at ville rejse videre til et andet nordisk land, endvidere kan afvises ved indrejsen til Danmark, hvis

- 1) den pågældende har modtaget et indrejseforbud fra et nordisk land og ikke har opnået særlig tilladelse til at indrejse i Danmark og det eller de andre nordiske lande, hvortil den pågældende må antages at ville rejse, eller
- 2) den pågældende kan afvises efter de regler, der gælder i det nordiske land, hvortil den pågæl- den- de må antages at ville rejse.